

S P K R E T A R I A T
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 15.01.14
nr. 231podpis. *[Signature]*

GABINET MARSZAŁKA SENATU

Wpłynęło dn. 14.01.14.
nr. 169podpis. *[Signature]*

Warszawa, 15 stycznia 2014 r.

DEO-I-0702-1/1/14
DEO/2/14

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo z dnia 18 grudnia 2013 r., znak: BPS/043-45-1966/13, przedstawiam poniżej stanowisko dotyczące kwestii podniesionych w oświadczeniu złożonym przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas 45. posiedzenia Senatu RP w dniu 12 grudnia 2013 r. w sprawie elektrowni wiatrowych.

1. Co rząd zamierza zrobić w najbliższym czasie, aby budowa elektrowni wiatrowych nie tworzyła zagrożenia dla ludzi i nie wywoływała takich konfliktów?

Odpowiadając na powyższe pytanie należy przede wszystkim wyjaśnić, że Minister Gospodarki nie jest organem właściwym do ustalania rzeczywistego oddziaływania elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi i środowiska przyrodniczego. Udzielając zatem odpowiedzi, Minister Gospodarki odniesie się jedynie do spraw w zakresie swojej właściwości.

Rozwój energetyki odnawialnej wpisuje się w pełni w strategię rozwoju energetyki krajowej, zawartej w dokumencie rządowym *Polityka energetyczna Polski do 2030 roku*. Szczegółowe ujęcie ścieżki wzrostu energetyki wiatrowej w Polsce wyznaczać będzie w perspektywie najbliższych 10 lat *Krajowy Plan Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych* (KPD). Zgodnie z KPD moc farm wiatrowych w 2020 r. osiągnie poziom 6 650 MW przy produkcji 15 210 GWh. W ramach planowanych przyrostów mocy w energetyce

odnawialnej, resort gospodarki będzie promował budowę niewielkich rozproszonych instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW na podstawie systemu aukcyjnego zaproponowanego w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii. Projekt ustawy dostępny jest na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji: <http://legislacja.rcl.gov.pl/lista/2/projekt/19349>. Zgodnie z zapisami KPD (tab. 10b, str. 139) przewidziano budowę licznych małych instalacji wiatrowych o łącznej mocy zainstalowanej wynoszącej 550 MW.

Co więcej, najbardziej istotną cechą energii wiatrowej jest jej duża zmienność generacji, zarówno w przestrzeni geograficznej jak i czasie. Zmienność geograficzna w połączeniu z uzależnieniem mocy wiatru powoduje, że potencjał energetyczny poszczególnych obszarów może być bardzo zróżnicowany. Ze względów ekonomicznych energetyka wiatrowa rozwija się na obszarach, na których energia wiatru jest największa. Nie zawsze są to obszary na których jest odpowiednio rozwinięta infrastruktura sieciowa umożliwiająca bezproblemowe przyłączenie elektrowni wiatrowych do sieci elektroenergetycznej. W Polsce wybrzeże Bałtyku i Suwalszczyzna mają najlepsze warunki wiatrowe, natomiast często niezadawalające warunki przyłączenia elektrowni wiatrowej do sieci elektroenergetycznej

Ponadto, wyrazem zaangażowania resortu gospodarki w koordynację prac związanych z ostatecznym rozstrzygnięciem kontrowersji wokół zasad i trybu lokalizacji energetyki wiatrowej w Polsce jest m.in. przygotowana we współpracy z Ministrami: Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Środowiska, Zdrowia oraz Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej odpowiedź dotycząca postulatów zawartych w Dezyderacie nr 13 Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w *sprawie wdrażania instalacji elektrowni wiatrowych*. (w załączeniu)

Dodatkowo, przekazuję również w załączeniu stanowisko Rządu przyjęte przez Radę Ministrów w dniu 14 listopada 2012 r. w sprawie przyszłości energetyki wiatrowej. Powyższe stanowisko Rządu dotyczy kwestii w zakresie dotyczącym budowy elektrowni wiatrowych.

W opinii Ministra Gospodarki wprowadzanie ewentualnych modyfikacji w obowiązującym stanie prawnym mających stwarzać dodatkowe regulacje związane z lokalizacją elektrowni wiatrowych, powinno zostać poprzedzone starannym przygotowaniem założeń do tych zmian. Konieczne byłoby przy tym rozważenie, jakie elementy powinny determinować kierunek korekt i dostosowania przepisów prawa. Dodatkowo, konieczne jest ponadto dokonanie analizy skutków przyjęcia nowych rozwiązań prawnych, w szczególności

opracowanie symulacji, w jaki sposób wpłyną one na rozwój energetyki wiatrowej oraz obszar potencjalnie dostępny dla lokalizacji elektrowni wiatrowych.

Odnosząc się do wskazanych w treści oświadczenia problemu bezpieczeństwa eksploatacji urządzeń elektrowni wiatrowych należy wyjaśnić, iż odpowiedzią na wskazane kwestie jest inicjatywa Ministra Gospodarki dotycząca powstrzymania powstawania elektrowni wiatrowych w wyniku tzw. *repoweringu*, tj. zastępowania w krajach Unii Europejskiej starszych elektrowni wiatrowych o mniejszej mocy, instalacjami nowymi. Skutkiem powyższego starsze i mniej efektywne elektrownie wiatrowe lokalizowane są w krajach w których energetyka odnawialna jest jeszcze w fazie rozwoju. Powyższe propozycje rozwiązań prawnych zawarto w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii. Mają one na celu wyłączyć możliwość uzyskania wsparcia przez instalacje odnawialnych źródeł energii, w tym także dotyczy to elektrowni wiatrowych, w przypadku gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji zostały wyprodukowane wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej. Powyższe sprzyjać będzie zwiększeniu bezpieczeństwa powszechnego.

Należy zaznaczyć, iż stwierdzenie niekorzystnego wpływu elektrowni wiatrowych w danej lokalizacji na zdrowie ludzkie powinno w każdym przypadku uniemożliwić realizację planowanej inwestycji. Ocena taka jest przedmiotem postępowania administracyjnego w zakresie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji.

Podczas oceny oddziaływania na środowisko weryfikuje się także wpływ na lokalną społeczność i środowisko wszystkich generowanych przez farmy wiatrowe oddziaływań. Wnioski z powyższych czynności powinny znaleźć się w dokumentacji dla rozpatrywanej inwestycji i w warunkach nałożonych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku, gdy przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko wymaga również zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa.

Jeżeli zaś strony postępowania są niezadowolone z rozstrzygnięcia, przysługuje im prawo do wniesienia odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do organu drugiej instancji. Prawo do wniesienia odwołania, w myśl art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*,

Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm. (*ustawa OOS*), przysługuje również organizacjom ekologicznym.

Minimalizacja generowanych przez farmy wiatrowe ewentualnych uciążliwości dla lokalnych społeczności, położonych w ich pobliżu oraz zabezpieczenie środowiska przed ich ewentualnym negatywnym wpływem odbywa się poprzez spełnienie przez inwestora wszelkich wymogów wskazanych w szeregu ustaw i aktach wykonawczych dotyczących tego rodzaju działalności, przy jednoczesnym wykorzystaniu najlepszych dostępnych rozwiązań technicznych i technologicznych. Stopień uciążliwości oraz poziom i rodzaje zagrożeń wynikające z realizacji przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego powinny zostać zidentyfikowane w raporcie o oddziaływaniu na środowisko i zweryfikowane podczas oceny oddziaływania na środowisko. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie materiału dowodowego winien w ww. decyzji zawrzeć warunki, których spełnienie zagwarantuje, iż realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje jego znaczącego oddziaływania na środowisko, w tym na zdrowie ludzi. Warto też zaznaczyć, iż organ ten – jeśli uzna to za uzasadnione, może nałożyć na inwestora obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określić jej zakres i termin przedstawienia. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 83 ust. 1 *ustawy OOS*, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych, z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia. Ponadto nowo wybudowana farma wiatrowa, nie może zgodnie z art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. 2008 Nr 25 poz. 150 ze zm.) być oddana do użytkowania, jeśli nie spełni określonych tym przepisem wymagań ochrony środowiska.

2. Ile elektrowni wiatrowych dotychczas wybudowano w Polsce (w rozbiciu na poszczególne województwa), jaka jest łączna ich moc i w jakim zakresie jest ona wykorzystana – łącznie w kraju i w rozbiciu na poszczególne województwa?

Odpowiadając na powyższe pytanie, uprzejmie informujemy, iż według oficjalnych danych zamieszczonych na stronie Urzędu Regulacji Energetyki <http://www.ure.gov.pl>

/uremapoze/mapa.html, moc zainstalowana w energetyce wiatrowej w Polsce w 2013 r. osiągnęła 3079 MW przy ilości 795 instalacji.

3. Ile podmiotów prowadzi działalność gospodarczą w zakresie elektrowni wiatrowych i jakie podmioty posiadają największą liczbę elektrowni wiatrowych? Prosimy o wskazanie pięciu największych podmiotów?

Odpowiadając na pytanie zwracamy uwagę, iż najnowsze dane liczbowe dotyczące zagadnienia poruszonego w zapytaniu znajdują się w bazach Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, który jest organem koncesyjnym podmiotów wykonujących działalność gospodarczą, m.in. w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego.

Ponadto każdy może samodzielnie zbadać listę podmiotów posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej z OZE pod adresem: <http://bip.ure.gov.pl/portal/bip/import/13/>.

Niezależnie od powyższego Minister Gospodarki przedstawia poniżej posiadane dane, wg stanu na dzień 28 marca 2013 r.

5 największych wytwórców energii wiatrowej wg wielkości produkcji energii elektrycznej w 2012 r.		
Nazwa firmy		
Iberdrola Renewables Polska Sp. z o.o.		
RELAX Wind Park I Sp. z o.o.		
EDP Renewables Polska Sp. z o.o.		
GDF SUEZ Zielona Energia Sp. z o.o.		
EEZ Sp. z o.o.		
<i>Źródło: Na podstawie bazy danych Prezesa URE - Ewidencja Świadectw Pochodzenia Energii Odnawialnej - stan na 28.03.2013 r.</i>		
Liczba podmiotów koncesjonowanych, które otrzymały świadectwa pochodzenia		
na en. el. wytworzoną w 2012 r. z wiatru:	517	
Produkcja en. el. w el. wiatrowych w 2012 r.:	4 435 298	MWh
Produkcja en. el. 5 największych wytwórców energii wiatrowej w 2012 r.:	1 057 075	MWh
	udział	23,8 %
<i>Źródło: Na podstawie bazy danych Prezesa URE - Ewidencja Świadectw Pochodzenia Energii Odnawialnej - stan na 28.03.2013 r.</i>		

4. Jaka jest skala dofinansowania budowy elektrowni wiatrowych ze środków Unii Europejskiej oraz ze środków budżetu państwa?

Informuję, iż instalacje OZE, w tym elektrownie wiatrowe objęte są systemem wsparcia krajowego, uregulowanym przepisami ustawy - Prawo energetyczne, który w całości finansowany jest na podstawie taryf przez wszystkich odbiorców końcowych.

Ponadto budowa elektrowni wiatrowych objęta była pulą środków finansowych na realizację przedsięwzięć w ramach środków z Funduszu Spójności, ramach działania 9.4 „Wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych” Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2007-2013. Na dzień 30.04.2013 r. wysokość wsparcia udzielonego w ramach ww. działania wyniosła 1 377 561 864,27 zł.

5. Czy przy lokalizacji elektrowni wiatrowych analizowane są straty ponoszone przez właścicieli sąsiednich nieruchomości, których wartość zmniejsza się z uwagi na sąsiedztwo elektrowni? Czy analizowane są straty z tytułu zmniejszenia walorów turystycznych na obszarach, gdzie zlokalizowane są elektrownie?

Uprzejmie informuję, iż Minister Gospodarki nie jest stroną ani organem prowadzącym lub mogącym mieć wpływ na postępowania administracyjne, w toku których przesadzana jest możliwość lokalizacji oraz budowy elektrowni wiatrowych. Postępowania te prowadzi właściwe organy (gminy, powiatu), zaś rozstrzygnięcia w nich zapadłe podlegają zaskarżeniu w administracyjnym, a następnie sądowoadministracyjnym, toku instancji. W przypadku gdy dokumenty, w oparciu o które wydawane są decyzje administracyjne, budzą poważne wątpliwości co do ich rzetelności lub obiektywizmu, organ prowadzący postępowanie korzysta z przewidzianych w KPA środków, służących do weryfikacji materiału dowodowego.

Ponadto należy wyjaśnić, iż obowiązujące przepisy prawne w sposób szczegółowy określają zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego poszczególnych obszarów, w tym ustalania i wydzielenia obszarów, gdzie mogą być realizowane przedsięwzięcia inwestycyjne polegające, np. na wytwarzaniu energii z OZE.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli na obszarze danej gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na

których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, zarówno w studium, jak i miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy dokładnie ustalić ich rozmieszczenie oraz dokonać wyraźnego wydzielenia terenów, na których będą usytuowane urządzenia służące do wytwarzania energii.

W przypadku, gdy lokalizację elektrowni wiatrowej planuje się na gruntach rolnych wysokich klas bonitacyjnych, tj. I-III, których łączna powierzchnia przewidziana do wyłączenia z produkcji przekracza 0,5 ha, istnieje prawny obowiązek wystąpienia do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wyrażenie zgody na przeznaczenie takich gruntów na cele nierolnicze. Wynika to bowiem z przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku *o ochronie gruntów rolnych i leśnych*. Procedura taka znajduje swoje racjonalne uzasadnienie z punktu widzenia ochrony najżyźniejszych gleb. Gleby klas I-III stanowią bowiem zaledwie około 25% wszystkich gruntów rolnych w Polsce

Reasumując należy podkreślić, iż z punktu widzenia ochrony gruntów sąsiednich, budowa elektrowni wiatrowych nie jest szczególnym „zagrożeniem”, gdyż stwierdzenie niekorzystnego wpływu elektrowni wiatrowych w danej lokalizacji na zdrowie ludzkie i środowisko przyrodnicze powinno w każdym przypadku uniemożliwić realizację planowanej inwestycji.

6. Czy określony jest sposób likwidacji instalacji elektrowni wiatrowych po zakończeniu ich eksploatacji? Inaczej mówiąc, czy wiadomo, kto po zakończeniu eksploatacji będzie odpowiedzialny za zdemontowanie i usunięcie ze środowiska potężnych instalacji, w tym wpompowanych w ziemię tysięcy ton betonu? Czy mamy jasność, kto to usunie?

Kwestia zakończeniu eksploatacji elektrowni wiatrowych, w tym zdemontowanie i usunięcie ze środowiska przyrodniczego potężnych instalacji, określona jest m.in. przepisem art. 37 ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z tym przepisem, koncesja określa warunki zaprzestania działalności przedsiębiorstwa energetycznego po wygaśnięciu koncesji lub po jej cofnięciu, w tym warunki ochrony środowiska w trakcie oraz po zaprzestaniu

Warszawa, 28 grudnia 2012 r.

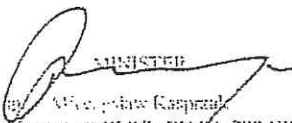
DEO-I-0700-50/6/12
DEO/1494/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Grzegorz Tomasz Marszałek

W nawiązaniu do pisma z dnia 18 września 2012 r., znak: RRW-025-13/12, w sprawie przygotowania i uzgodnienia stanowiska do dezyderatu nr 13 uchwalonego przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 13.09.2012 r. dotyczącego kwestii związanych z planowaniem i budową elektrowni wiatrowych, przekazuję w załączeniu stanowisko do ww. dezyderatu przygotowane przez Ministra Gospodarki we współpracy z Ministrami: Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Środowiska, Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, a także Zdrowia.

Z upoważnienia sekretarza

MINISTER
GOSPODARKI
PRACOWNIK PRĄDU DO SPRAW
ENERGETYKI I GOSPODARSTWA
ENERGETYCZNEGO

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Warszawa, dnia 28 grudnia 2012 r.

STANOWISKO MINISTRA GOSPODARKI

I. Cel stanowiska

Niniejsze stanowisko dotyczy postulatów zawartych w Dezyderacie nr 13 Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie *wdrażania instalacji elektrowni wiatrowych* adresowanym do Prezesa Rady Ministrów, uchwalonym na posiedzeniu w dniu 13 września 2012 r., zwanym dalej „dezyderatem”, którego celem jest uregulowanie zasad i warunków lokalizacji elektrowni wiatrowych. Stanowisko porusza kwestie oddziaływania elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi, żywe organizmy i środowisko przyrodnicze. Komisja postuluje przygotowanie przez Rząd rozwiązań prawnych dotyczących odnawialnych źródeł energii, w tym energetyki wiatrowej, polegających na:

- wprowadzeniu obowiązku wydania pozwolenia na budowę farmy wiatrowej o mocy powyżej 0,1 MW tylko w oparciu o studium i plan zagospodarowania przestrzennego,
- przeprowadzenia inwentaryzacji instalacji już wybudowanych oraz dokonania oceny ich oddziaływania na zdrowie ludzi, organizmy żywe i środowisko przyrodnicze,
- wprowadzeniu stref ochronnych bezpiecznych dla zdrowia ludzi, żywych organizmów i środowiska przyrodniczego,

II. Stanowisko Ministra Gospodarki

Minister Gospodarki popiera cel dezyderatu. Postulaty w nim zawarte dotyczą w większości kwestii poruszonych w Dezyderacie nr 1 Komisji Gospodarki w sprawie przyszłości energetyki wiatrowej.

Należy podkreślić, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, większość elektrowni wiatrowych podlega badaniu pod względem skutków, które będą wywierać na środowisko oraz ludzi, niezależnie od tego czy są lokalizowane w gminach, które uchwaliły miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Minimalizacja generowanych przez te instalacje ewentualnych uciążliwości dla społeczności lokalnych oraz zabezpieczenie środowiska przed ich ewentualnym negatywnym wpływem odbywa się poprzez spełnienie przez inwestora wymogów wskazanych w ustawach i aktach wykonawczych, przy jednoczesnym wykorzystaniu najlepszych dostępnych rozwiązań technicznych i technologicznych.

Uznając za zasadne tworzenie nowych instalacji wykorzystujących energię wiatru, według kierunków zawartych w Polityce Energetycznej Polski do 2030 r. oraz Krajowym planie działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, należy mieć na uwadze wysoki potencjał przyrodniczy i krajobrazowy kraju. Na obszarach chronionych ze względu na bioróżnorodność oraz cennych krajobrazowo, możliwość lokalizacji obiektów energetyki wiatrowej powinna być wyłączona, jeśli zachodzi ryzyko występowania potencjalnie znaczącego wpływu na cele i przedmioty ochrony. Obecnie Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej prowadzi konsultacje społeczne projektu *założeń projektu ustawy – Prawo budowlane*. Zmiany postulowane w projekcie mają wyeliminować nieprawidłowości w systemie planowania i zagospodarowania przestrzennego, które pojawiają się w przypadku lokalizacji elektrowni wiatrowych. Minister Środowiska, we współpracy z Generalną Dyrekcją Ochrony Środowiska włączy się w prace nad ww. ustawą i zaproponuje szczegółowe rozwiązania regulujące lokalizacje elektrowni wiatrowych.

Ponadto Minister Gospodarki stoi na stanowisku, zgodnie z którym należy zwiększyć zakres badań i monitoringu zdrowia mieszkańców terenów położonych w pobliżu elektrowni wiatrowych, adekwatnie do ich łącznej wielkości mocy zainstalowanej w danej lokalizacji. Zasadne jest zatem stworzenie przez Ministerstwo Środowiska i Ministerstwo Zdrowia regulacji mających na celu odpowiednie poszerzenie kompetencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

Podjęcie decyzji o potrzebie wprowadzenia regulacji w zakresie minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowań mieszkalnych powinno wynikać z przeprowadzonych w tym zakresie badań, które pozwolą przyjąć optymalne rozwiązanie z punktu widzenia oddziaływania inwestycji na środowisko, ładu przestrzennego, a także konieczności zapewnienia wsparcia dla inwestycji z zakresu energetyki odnawialnej, co wynika z przyjętych przez Polskę zobowiązań międzynarodowych. Ewentualna zmiana uregulowań prawnych powinna dotyczyć wymagań stawianych przed wszystkimi obiektami mogących potencjalnie znacząco wpływać na środowisko (np. inwestycji infrastruktury kolejowej i drogowej, obiektów telekomunikacyjnych). Wszelkie prace związane z modyfikacją przepisów normujących powyższą materię powinny być poprzedzone wykonaniem analiz oraz opracowań naukowych, a także weryfikacją unormowań prawnych, które wynikają z doświadczeń innych państw UE, w których wpływ energetyki odnawialnej na środowisko jest lepiej rozpoznany.

Wprowadzanie zmian w obowiązującym stanie prawnym mających stwarzać dodatkowe regulacje związane z lokalizacją elektrowni wiatrowych, powinno zostać poprzedzone starannym przygotowaniem założeń do tych zmian. przypadku uznania konieczności uzależnienia lokalizacji elektrowni wiatrowych od odległości minimalnych, konieczne byłoby rozważenie, jakie elementy powinny determinować tę odległość (np. zabudowania mieszkalne, czy również miejsca szczególnie cenne środowiskowo, jak np. obszar Natura 2000). Konieczne jest ponadto dokonanie analizy skutków przyjęcia takich rozwiązań, w szczególności opracowanie symulacji, w jaki sposób zmieni się obszar potencjalnie dostępny dla lokalizacji elektrowni wiatrowych.

W zakresie minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowań mieszkalnych z uzyskanego stanowiska Ministra Środowiska wynika, iż nie jest możliwe podanie takiej wartości, nawet w przypadku dysponowania informacją o wysokości turbiny wynoszącej, np. 150 m. Uwarunkowane jest to faktem, iż określenie odległości od obiektów mieszkalnych, w jakiej można umiejscawiać farmy wiatrowe bez generowania negatywnych oddziaływań na ludzi, zależy przede wszystkim od indywidualnych parametrów technicznych planowanych turbin wiatrowych. Wielkość i natężenie wpływu elektrowni wiatrowych oparte jest na wielu czynnikach. Rozpatrując przykładowo kwestie poziomu hałasu emitowanego przez siłownie wiatrowe, pod uwagę należy wziąć nie tylko parametry techniczne samej turbiny (jak chociażby jej wysokość), ale także ukształtowanie terenu, prędkość i kierunek wiatru, czy rozchodzenie się fal dźwiękowych w powietrzu. Jednocześnie istotna jest kwestia samego modelu elektrowni, zastosowanego generatora o określonej mocy oraz innych szczegółowych technicznych uwarunkowań zastosowanych przy każdym projekcie. Wskutek bardzo dużej ilości zmiennych, które stanowią o ostatecznym kształcie, natężeniu i wielkości rozchodzącego się hałasu, oraz innych generowanych przez tego typu przedsięwzięcia oddziaływań, nie jest możliwe podanie bezwzględnej odległości od zabudowań mieszkalnych

w jakiej powinny być lokalizowane turbiny wiatrowe, aby nie powodować negatywnego wpływu na ludzi. W zależności od sytuacji mogą być to bowiem bardzo różniące się od siebie wartości, nawet biorąc pod uwagę stałą wysokość turbiny wiatrowej równą 150 m.

W ocenie resortu środowiska, odpowiedzią na powyższą sytuację jest przygotowanie i wydanie przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska publikacji pod nazwą „Wytyczne w zakresie prognozowania oddziaływań na środowisko farm wiatrowych”. Zawiera ona m.in. dane o badaniach dotyczących wpływu elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko. Przedstawia oddziaływanie energetyki wiatrowej na środowisko akustyczne. Mówi o wpływie infradźwięków, pola elektromagnetycznego itp. Zadaniem wytycznych jest także poprawienie jakości dokumentacji środowiskowej oraz wskazanie jak należy prowadzić procedurę oceny oddziaływania na środowisko przy przedsięwzięciach z zakresu energetyki wiatrowej, na co trzeba zwrócić szczególną uwagę i jak można badać wpływ elektrowni wiatrowych na poszczególne komponenty środowiska oraz na osoby zamieszkujące w sąsiedztwie.

W wyjaśnieniach przekazanych przez Ministra Zdrowia wskazano, że rozwiązaniem w zakresie raportów oddziaływania na środowisko mogłoby być przeprowadzenie w raportach rzetelnej oceny ryzyka dla zdrowia ludzi. Mogłoby się to odbywać poprzez kształcenie specjalistów w zakresie zdrowia środowiskowego i powierzenie takim osobom sporządzania ww. raportów lub powołanie w każdym województwie specjalistów w tym zakresie, którzy opiniowaliby tego typu inwestycje.

Ponadto Minister Zdrowia wyjaśnił, iż w jego resorcie opracowywana jest przy udziale nadzorowanych instytutów badawczych opinia dotycząca wpływu elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi. Także w dniu 21 września br. w siedzibie Ministerstwa Zdrowia odbyło się wewnętrzresortowe spotkanie robocze w sprawie wpływu elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi z udziałem konsultanta krajowego w dziedzinie zdrowia środowiskowego, Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi oraz Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny, podczas którego omawiano temat zagrożeń i uciążliwości związanych z turbinami wiatrowymi.

W ocenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zasadne jest tworzenie nowych instalacji, wiatrowych. Należy jednocześnie mieć na uwadze szczególnie cenne elementy przyrodnicze, w tym także jakość gleb, gdyż elektrownie wiatrowe lokalizowane niemalże wyłącznie na obszarach wiejskich. Planując lokalizację elektrowni wiatrowej należy mieć na uwadze także jakość gruntów rolnych występujących na danym terenie i w miarę możliwości pod tego typu inwestycje przeznaczać grunty o najniższej przydatności rolniczej (klas IV – VI i nieużytki). Grunty rolne klas I-III, czyli chronione w sposób szczególny przed zmianą sposobu ich użytkowania, stanowią w Polsce zaledwie ok. 25 % wszystkich gruntów rolnych, a więc ich utrzymanie w rolniczym użytkowaniu nabiera szczególnego znaczenia dla bezpieczeństwa żywnościowego kraju.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdził w swoim stanowisku, iż w kwestii minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowań mieszkalnych w prawodawstwie krajów europejskich istnieją różne sposoby określenia wymaganej odległości farm wiatrowych od zabudowy mieszkaniowej. W części państw przybierają one formę sztywno określonych odległości, w innych zaleca się uzależnienie dystansu od szeregu czynników środowiskowych oraz związanych z parametrami technicznymi elektrowni

Ponadto Minister Gospodarki stoi na stanowisku, zgodnie z którym należy zwiększyć zakres badań i monitoringu zdrowia mieszkańców terenów położonych w pobliżu elektrowni wiatrowych, adekwatnie do ich łącznej wielkości mocy zainstalowanej w danej lokalizacji. Zasadne jest zatem stworzenie przez Ministerstwo Środowiska i Ministerstwo Zdrowia regulacji mających na celu odpowiednie poszerzenie kompetencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

Podjęcie decyzji o potrzebie wprowadzenia regulacji w zakresie minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowań mieszkalnych powinno wynikać z przeprowadzonych w tym zakresie badań, które pozwolą przyjąć optymalne rozwiązanie z punktu widzenia oddziaływania inwestycji na środowisko, ład przestrzennego, a także konieczności zapewnienia wsparcia dla inwestycji z zakresu energetyki odnawialnej, co wynika z przyjętych przez Polskę zobowiązań międzynarodowych. Ewentualna zmiana uregulowań prawnych powinna dotyczyć wymagań stawianych przed wszystkimi obiektami mogących potencjalnie znacząco wpływać na środowisko (np. inwestycji infrastruktury kolejowej i drogowej, obiektów telekomunikacyjnych). Wszelkie prace związane z modyfikacją przepisów normujących powyższą materię powinny być poprzedzone wykonaniem analiz oraz opracowań naukowych, a także weryfikacją unormowań prawnych, które wynikają z doświadczeń innych państw UE, w których wpływ energetyki odnawialnej na środowisko jest lepiej rozpoznany.

Wprowadzanie zmian w obowiązującym stanie prawnym mających stwarzać dodatkowe regulacje związane z lokalizacją elektrowni wiatrowych, powinno zostać poprzedzone starannym przygotowaniem założeń do tych zmian. przypadku uznania konieczności uzależnienia lokalizacji elektrowni wiatrowych od odległości minimalnych, konieczne byłoby rozważenie, jakie elementy powinny determinować tę odległość (np. zabudowania mieszkalne, czy również miejsca szczególnie cenne środowiskowo, jak np. obszar Natura 2000). Konieczne jest ponadto dokonanie analizy skutków przyjęcia takich rozwiązań, w szczególności opracowanie symulacji, w jaki sposób zmieni się obszar potencjalnie dostępny dla lokalizacji elektrowni wiatrowych.

W zakresie minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowań mieszkalnych z uzyskanego stanowiska Ministra Środowiska wynika, iż nie jest możliwe podanie takiej wartości, nawet w przypadku dysponowania informacją o wysokości turbiny wynoszącej, np. 150 m. Uwarunkowane jest to faktem, iż określenie odległości od obiektów mieszkalnych, w jakiej można umiejscawiać farmy wiatrowe bez generowania negatywnych oddziaływań na ludzi, zależy przede wszystkim od indywidualnych parametrów technicznych planowanych turbin wiatrowych. Wielkość i natężenie wpływu elektrowni wiatrowych oparte jest na wielu czynnikach. Rozpatrując przykładowo kwestie poziomu hałasu emitowanego przez siłownie wiatrowe, pod uwagę należy wziąć nie tylko parametry techniczne samej turbiny (jak chociażby jej wysokość), ale także ukształtowanie terenu, prędkość i kierunek wiatru, czy rozchodzenie się fal dźwiękowych w powietrzu. Jednocześnie istotna jest kwestia samego modelu elektrowni, zastosowanego generatora o określonej mocy oraz innych szczegółowych technicznych uwarunkowań zastosowanych przy każdym projekcie. Wskutek bardzo dużej ilości zmiennych, które stanowią o ostatecznym kształcie, natężeniu i wielkości rozchodzącego się hałasu, oraz innych generowanych przez tego typu przedsięwzięcia oddziaływań, nie jest możliwe podanie bezwzględnej odległości od zabudowań mieszkalnych

w jakiej powinny być lokalizowane turbiny wiatrowe, aby nie powodować negatywnego wpływu na ludzi. W zależności od sytuacji mogą być to bowiem bardzo różniące się od siebie wartości, nawet biorąc pod uwagę stałą wysokość turbiny wiatrowej równą 150 m.

W ocenie resortu środowiska, odpowiedzią na powyższą sytuację jest przygotowanie i wydanie przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska publikacji pod nazwą „Wytyczne w zakresie prognozowania oddziaływań na środowisko farm wiatrowych”. Zawiera ona m.in. dane o badaniach dotyczących wpływu elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko. Przedstawia oddziaływanie energetyki wiatrowej na środowisko akustyczne. Mówi o wpływie infradźwięków, pola elektromagnetycznego itp. Zadaniem wytycznych jest także poprawienie jakości dokumentacji środowiskowej oraz wskazanie jak należy prowadzić procedurę oceny oddziaływania na środowisko przy przedsięwzięciach z zakresu energetyki wiatrowej, na co trzeba zwrócić szczególną uwagę i jak można badać wpływ elektrowni wiatrowych na poszczególne komponenty środowiska oraz na osoby zamieszkujące w sąsiedztwie.

W wyjaśnieniach przekazanych przez Ministra Zdrowia wskazano, że rozwiązaniem w zakresie raportów oddziaływania na środowisko mogłoby być przeprowadzenie w raportach rzetelnej oceny ryzyka dla zdrowia ludzi. Mogłoby się to odbywać poprzez kształcenie specjalistów w zakresie zdrowia środowiskowego i powierzenie takim osobom sporządzania ww. raportów lub powołanie w każdym województwie specjalistów w tym zakresie, którzy opiniowaliby tego typu inwestycje.

Ponadto Minister Zdrowia wyjaśnił, iż w jego resorcie opracowywana jest przy udziale nadzorowanych instytutów badawczych opinia dotycząca wpływu elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi. Także w dniu 21 września br. w siedzibie Ministerstwa Zdrowia odbyło się wewnętrzresortowe spotkanie robocze w sprawie wpływu elektrowni wiatrowych na zdrowie ludzi z udziałem konsultanta krajowego w dziedzinie zdrowia środowiskowego, Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi oraz Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny, podczas którego omawiano temat zagrożeń i uciążliwości związanych z turbinami wiatrowymi.

W ocenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zasadne jest tworzenie nowych instalacji, wiatrowych. Należy jednocześnie mieć na uwadze szczególnie cenne elementy przyrodnicze, w tym także jakość gleb, gdyż elektrownie wiatrowe lokalizowane niemalże wyłącznie na obszarach wiejskich. Planując lokalizację elektrowni wiatrowej należy mieć na uwadze także jakość gruntów rolnych występujących na danym terenie i w miarę możliwości pod tego typu inwestycje przeznaczać grunty o najniższej przydatności rolniczej (klas IV – VI i nieużytki). Grunty rolne klas I-III, czyli chronione w sposób szczególny przed zmianą sposobu ich użytkowania, stanowią w Polsce zaledwie ok. 25 % wszystkich gruntów rolnych, a więc ich utrzymanie w rolniczym użytkowaniu nabiera szczególnego znaczenia dla bezpieczeństwa żywnościowego kraju.

Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej stwierdził w swoim stanowisku, iż w kwestii minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowań mieszkalnych w prawodawstwie krajów europejskich istnieją różne sposoby określenia wymaganej odległości farm wiatrowych od zabudowy mieszkaniowej. W części państw przybierają one formę sztywno określonych odległości, w innych zaleca się uzależnienie dystansu od szeregu czynników środowiskowych oraz związanych z parametrami technicznymi elektrowni

wiatrowej (w elekcie w każdym przypadku dozwolona odległość będzie inna). Przykładowe odległości kształtują się następująco:

- a) Anglia - 350 m (*sugerowane w wytycznych - guidance*);
- b) Szkocja - 2 km (*fw.*);
- c) Walia - 500 m (*fw.*);
- d) Belgia - brak wskazania na poziomie krajowym, we Flandrii obowiązuje odległość 250 m;
- e) Dania - czterokrotność wysokości masztu;
- f) Francja- 500 m;
- g) Holandia - brak ustalonej odległości.

Oprócz niezwykle ważnych kwestii związanych z zachowaniem bezpieczeństwem, życia i zdrowia ludzi oraz całym spektrum oddziaływań energetyki wiatrowej na środowisko, należy pamiętać o zobowiązaniach Rządu w odniesieniu do rozwoju sektora energetyki odnawialnej, zawartych w Polityce Energetycznej Polski do 2030 r. oraz Krajowym planie działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych – tj. budowy ok. 6,5 GW mocy zainstalowanej do roku 2020 r. Należy podkreślić, że zobowiązanie te wynikają również z prawa europejskiego (m.in. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE - Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009, str. 16), a ich niewykonanie może wiązać się z dotkliwymi konsekwencjami finansowymi dla Skarbu Państwa.

Uzasadnienie stanowiska Ministra Gospodarki – uwzględnienie oddziaływania elektrowni wiatrowej podczas procesu jej lokalizacji w świetle obowiązujących przepisów

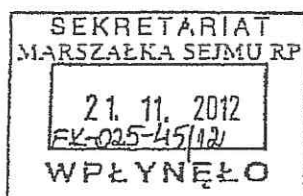
Odnosząc się do postulatów zawartych w dezyderacie należy wyjaśnić, że na etapie planistycznym, związanym z zatwierdzaniem m.in. koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego, konieczne jest przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 46 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199 poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą OOS”. W ramach oceny bada się wpływ ustaleń ww. dokumentów m.in. na ludzi, zwierzęta, rośliny, krajobraz, klimat, czy dobra materialne. Udział społeczeństwa zapewniany jest dzięki m.in. uprawnieniu do składania uwag i wniosków, a organ administracji jest zobowiązany rozpatrzyć je przed przyjęciem dokumentu. Gwarantuje to uwzględnienie interesów lokalnych społeczności i aspektów związanych z ochroną środowiska na etapie prac związanych z planowaniem i zagospodarowaniem przestrzennym.

Podkreślić również należy, iż zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397) w związku z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy OOS realizacja przedsięwzięcia będącego instalacją wykorzystującą do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW lub lokalizowaną na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej wiąże się z obowiązkiem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 6 tego rozporządzenia, obowiązek przeprowadzenia takiej oceny może być nałożony

PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 21. 11.2012 r.

DSPA-4812-44-(4)/12

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

Przekazuję stanowisko rządu do dezyderatu nr 1 sejmowej Komisji Gospodarki przyjęte przez Radę Ministrów w dniu 14.11.2012 r. w sprawie przyszłości energetyki wiatrowej.

Jednocześnie pragnę poinformować, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Środowiska do zaprezentowania powyższego dokumentu na posiedzeniu Komisji.

Z poważaniem

Janina Jędrzejewska

FK-025-30(2)/12

STANOWISKO RZĄDU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

I. Cel projektu aktu prawnego.

Celem Dezyderatu nr 1 Komisji Gospodarki do Rady Ministrów w sprawie przyszłości energetyki wiatrowej jest pilne uregulowanie zasad i warunków lokalizacji elektrowni wiatrowych. Komisja postuluje o przygotowanie przez Rząd RP rozwiązań prawnych dotyczących odnawialnych źródeł energii, w tym energii wiatrowej, ze szczególnym uwzględnieniem oddziaływania turbin wiatrowych na zdrowie ludzi, żywe organizmy i środowisko przyrodnicze.

II. Stanowisko Rządu RP

Rząd RP stoi na stanowisku, zgodnie z którym kwestie związane z wpływem turbin wiatrowych na warunki życia ludzi mieszkających w otoczeniu siłowni wiatrowych oraz na całość środowiska są obecnie analizowane na etapie procedury oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. Nr 213, poz. 1397) (zwanego dalej *Rozporządzeniem*) instalacje planowane na lądzie wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii, o mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW, lub instalacje lokalizowane na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii, wymagają zawsze przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Ponadto, że zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 6 *Rozporządzenia*, w przypadku instalacji wykorzystujących siłę wiatru do produkcji energii, o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m, których moc jest mniejsza niż 100 MW, oraz wszystkich zlokalizowanych na obszarach objętych niektórymi formami ochrony przyrody (parki narodowe, rezerwy przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, użytki ekologiczne i zespoły przyrodniczo-krajobrazowe) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może zostać nałożony mocą ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.).

W myśl art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), (zwanej dalej *ustawą OOS*) przed realizacją przedsięwzięć wymienionych w *Rozporządzeniu* konieczne jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a w określonych przypadkach również przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto, zgodnie z art. 76 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.) nowo wybudowana instalacja, jaką będzie planowana farma wiatrowa, nie może być oddana do użytkowania, jeśli nie spełnia określonych tym przepisem wymagań ochrony środowiska.

Ocena oddziaływania na środowisko wiąże się z przeprowadzeniem postępowania administracyjnego, które obejmuje w szczególności: weryfikację raportu o oddziaływaniu

planowanego przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych *ustawą OOS* opinii i uzgodnień oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. W ramach ww. oceny, w myśl art. 62 ust. 1 ustawy OOS określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie pomiędzy ww. elementami, możliwość oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wymagany zakres monitorowania oraz dostępność do złóż i kopalin.

Uznając za zasadne tworzenie nowych instalacji, mających na celu pozyskiwanie energii z odnawialnych źródeł, w tym przypadku – z siły wiatru, należy jednocześnie mieć na uwadze szczególnie cenne elementy przyrodnicze, w tym także jakość gleb. Elektrownie wiatrowe lokalizowane są niemalże wyłącznie na obszarach rolnych. Pamiętać jednak należy, że nie są one konstrukcjami związanymi z rolnictwem i jego przetwórstwem, co oznacza, że ich lokalizacja wymaga uzyskania decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntów rolnych z produkcji rolniczej, poprzedzonej procedurą uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze stosownie do przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o *ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266, z późn. zm.).

Oprócz niezwykle ważnych kwestii związanych z zachowaniem bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi oraz całym spektrum oddziaływania energetyki wiatrowej na środowisko, należy pamiętać o zobowiązaniach Rządu RP w odniesieniu do rozwoju tego sektora energetyki, zawartych w *Polityce Energetycznej Polski do 2030 r.* oraz *Krajowym planie działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych*.

Biorąc pod uwagę powyższe, Rząd RP stoi na stanowisku, zgodnie z którym należy zwiększyć zakres badań i monitoringu zdrowia mieszkańców terenów położonych w pobliżu elektrowni wiatrowych. Zakres i forma realizacji monitoringu powinna zostać przeanalizowana pod względem finansowym i prawnym.

Obszary chronione (w kategoriach wartości dla bioróżnorodności kraju) oraz cenne krajobrazowo, powinny być wyłączone z lokalizacji energetyki wiatrowej jeśli zachodzi ryzyko występowania potencjalnie znaczącego wpływu na cele i przedmiot tej ochrony. Zrównoważony rozwój kraju jest w szczególności skutkiem zrównoważonego zarządzania przestrzenią. Obecnie Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (MTBiGM) analizuje wyniki konsultacji społecznych oraz uzgodnień międzyresortowych projektu założeń nowej ustawy – *Prawo budowlane, o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw*. Zmiany postulowane przez MTBiGM mają wyeliminować nieprawidłowości w systemie planowania przestrzennego, które pojawiają się w przypadku lokalizacji farm wiatrowych na lądzie, poprzez wprowadzenie obowiązku planistycznego wobec większości inwestycji. Minister Środowiska, we współpracy z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Minister Zdrowia włączają się w prace nad ww. ustawą w zakresie propozycji rozwiązań regulujących lokalizację farm wiatrowych na lądzie.

III. Uzasadnienie stanowiska Rządu RP

Konieczność wykonania oceny OOS przy budowie elektrowni wiatrowej wydaje się być wystarczająca w zakresie oszacowania wpływu inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi.

Kluczowym materiałem dowodowym w przeprowadzanej ocenie oddziaływania na środowisko jest przygotowywany przez inwestora raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W dokumencie tym powinny znaleźć się informacje dotyczące zagrożeń dla środowiska oraz ludzi, jakie wiążą się będą z realizacją, eksploatacją/użytkowaniem i likwidacją inwestycji. W przypadku przedsięwzięć polegających na budowie farm wiatrowych istotne będzie zbadanie wpływu elektrowni wiatrowej na gatunki lęgowe i migrujące ptaków oraz gatunki nietoperzy wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Nr 237, poz. 1419), a także w załącznikach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20, z 26.10.2010, str. 7) (wersja ujednolicona) oraz dyrektywy Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. WE Polskie wydanie specjalne rozdz. 15, t. 2, str. 102) (kolizyjność, płoszczenie itp.). Są to bowiem organizmy, które ze względu na swoją biologię oraz ekologię są najbardziej zagrożone realizacją tego typu przedsięwzięć. W związku z powyższym wykonuje się badania terenowe o określonej metodyce, mające dać wiedzę na temat występowania i ewentualnych zagrożeń dla miejscowej fauny na skutek budowy i funkcjonowania na tym terenie elektrowni wiatrowych.

Kolejnym elementem oceny oddziaływania na środowisko jest kontrola merytorycznej zawartości dokumentacji i służąca weryfikacji zaproponowanych przez inwestora warunków realizacji przedsięwzięcia, uzgodniona przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz zasięgnięcie opinii organu inspekcji sanitarnej.

Pierwszy z organów uzgadnia środowiskowe uwarunkowania planowanej inwestycji, uwzględniając aspekty przyrodnicze, w tym także krajobrazowe. Weryfikuje również, czy planowane elektrownie wiatrowe mogą być zlokalizowane w proponowanym przez inwestora miejscu i czy nie zagrażają obszarom objętym ochroną. Należy zaznaczyć, że wystąpienie i brak możliwości wyeliminowania znaczącego negatywnego oddziaływania na przedmioty i cele ochrony obszarów Natura 2000 lub na integralność i spójność całej sieci powoduje odmowę zgody na realizację przedsięwzięcia.

Zmiany proponowane przez MTBiGM w projekcie założeń nowej ustawy – *Prawo budowlane, o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* doprowadzą do lokalizowania zdecydowanej większości elektrowni wiatrowych wyłącznie na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, eliminując możliwości lokalizowania tego typu inwestycji na podstawie decyzji administracyjnej – decyzji o warunkach zabudowy, której stosowanie wobec elektrowni wiatrowych powoduje rozbieżności w praktyce orzeczniczej organów administracji i sądów administracyjnych. Wprowadzanie zmian do obowiązującego stanu prawnego mających na celu stworzenie dodatkowych regulacji związanych z lokalizacją elektrowni wiatrowych, powinno zostać poprzedzone starannym przygotowaniem założeń do tych zmian.

Niezwykle ważną rolę odgrywa prawidłowo prowadzone planowanie na szczeblu wojewódzkim, a przede wszystkim przygotowanie odpowiedniej jakości Planów Zagospodarowania Przestrzennego Województw (PZPW). Podstawowym zadaniem PZPW jest skoordynowanie przedsięwzięć (nie tylko inwestycji budowlanych, ale również np. powoływanie nowych obszarów chronionych) przewidywanych do realizacji na obszarze województwa w ramach różnych programów (zintegrowanych, regionalnych, sektorowych), nieograniczone jedynie do inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, ale obejmujące wszelkie zamierzenia, finansowane również ze środków niepublicznych (w tym prywatnych). Mające istotny wpływ na kształtowanie struktury przestrzennej i zróżnicowanie terytorialne procesów rozwojowych. Należy zwrócić uwagę na fakt, że przygotowanie odpowiedniej jakości PZPW przyczyni się także do zapewnienia pełnej jakości działań sektora publicznego, radykalnie ograniczając obszar uznaniowości w planach i decyzjach administracyjnych.

Zdecydowana większość elektrowni wiatrowych może być lokalizowana wyłącznie na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymaga zgody, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy, a więc zgody Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW), i dokonuje się go w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 23 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2012 r. poz. 647.) Oznacza to, że przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha, musi nastąpić każdorazowo w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym przepisami w ustawie *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Użyte zaś w art. 7 ust. 2 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych pojęcie *zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia* należy rozumieć jako obszar gruntów rolnych przewidzianych do przeznaczenia na cele nierolnicze zawarty w granicach planu miejscowego, wyznaczony na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Jeżeli w granicach opracowywanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego łączna powierzchnia użytków rolnych klas I-III położonych na obszarach wiejskich przewidzianych pod elektrownię wiatrową, a mianowicie pod wszystkie turbiny wiatrowe wchodzące w skład takiej elektrowni, a także place manewrowe i drogi dojazdowe niezbędne do jej obsługi, przekracza powierzchnię graniczną określoną w ustawie *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (tj. 0,5 ha), to powstaje obowiązek do wystąpienia do MRiRW o wyrażenie zgody na przeznaczenie ich na cele nierolnicze.

Planując lokalizację elektrowni wiatrowej należy mieć na uwadze także jakość gruntów rolnych występujących na danym terenie i w miarę możliwości pod tego typu inwestycje przeznaczać grunty o najniższej przydatności rolniczej. Grunty rolne klas I-III, czyli chronione w sposób szczególny przed zmianą sposobu ich użytkowania, stanowią w Polsce zaledwie ok. 25% wszystkich gruntów rolnych. Utrzymanie zatem ich w rolniczym użytkowaniu nabiera szczególnego znaczenia w zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego kraju.

Podjęcie decyzji o potrzebie wprowadzenia regulacji w zakresie minimalnej odległości elektrowni wiatrowych od zabudowań mieszkalnych powinno wynikać z przeprowadzonych w tym zakresie badań, które pozwolą przyjąć optymalne rozwiązanie z punktu widzenia oddziaływania inwestycji na środowisko, ładu przestrzennego, a także konieczności zapewnienia wsparcia dla inwestycji z zakresu energetyki wiatrowej, co wynika z przyjętych przez Polskę zobowiązań międzynarodowych.

Należy także zaznaczyć, iż ewentualna zmiana uregulowań prawnych dotycząca tzw. minimalnej odległości powinna być stosowana w bardziej kompleksowy sposób do wszystkich obiektów mogących potencjalnie znacząco wpływać na środowisko (jak np. inwestycje infrastruktury kolejowej i drogowej, czy obiekty telekomunikacyjne).

Zatem wydaje się zasadne aby wszelkie prace związane z modyfikacją przepisów prawnych w powyższym zakresie były poprzedzone wykonaniem analiz oraz opracowań naukowych, a także weryfikacją umówowań prawnych, które wynikają z doświadczeń innych państw UE, w których wpływ energetyki odnawialnej na środowisko jest lepiej rozpoznany.

Przyjęte rozwiązanie powinny także umożliwiać realizację planów Rządu RP w zakresie wzrostu wykorzystania energetyki wiatrowej w Polsce, określonych w *Polityce Energetycznej Polski do 2030 r.* oraz *Krajowym Planie Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych* – tj. budowy ok. 6,5 GW mocy zainstalowanej do roku 2020 r.

Ponadto, w przypadku uznania za konieczne dokonania zmiany polskiego porządku prawnego w zakresie lokalizacji elektrowni wiatrowych od zabudowań mieszkalnych oraz lokowanie ich na terenach rolniczych, konieczne byłoby rozważenie, które elementy powinny determinować tę odległość. Czy byłyby to tylko zabudowania mieszkaniowe, czy też np. również miejsca szczególnie cenne środowiskowo, jak np. obszar Natura 2000. Niezbędne jest również dokonanie analizy skutków przyjęcia takich rozwiązań, w szczególności opracowanie symulacji, w jaki sposób zmieni się obszar potencjalnie dostępny dla lokalizacji elektrowni wiatrowych. Mając na uwadze powyższe, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może zasięgnąć stanowiska Krajowej Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko w zakresie zasadności wprowadzania dalszych rozwiązań prawnych w zakresie lokalizacji elektrowni wiatrowych, jak również ewentualnego kierunku zmian.

Mapa Odnawialnych Źródeł Energii

dolnośląskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	7	3.260
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	3	3.426
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	7	5.345
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	1	100.000
PWA	wytwarzające z promieniowania słonecznego	1	0.124
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	9	122.515
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	62	6.383
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	23	12.347
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	11	28.280
WDD	elektrownia wodna przepływowa do 10 MW	2	17.305
WSB	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	3	0.000

kujawsko-pomorskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	4	3.782
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	3	5.601
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	8	3.814
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	2	7.400
BMP	wytwarzające z biomasy z odpadów przemysłowych drewnopochodnych i celulozowo-papiern.	1	42.000
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	1	48.000
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	216	297.394
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	44	2.345
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	5	3.375
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	3	11.200
WDD	elektrownia wodna przepływowa do 10 MW	1	8.000
WDE	elektrownia wodna przepływowa powyżej 10 MW	2	186.200
WSB	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	2	0.000
WSG	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biogaz)	1	0.000

lubelskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	4	1.310
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	5	5.662
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	1	0.500
BMP	wytwarzające z biomasy z odpadów przemysłowych drewnopochodnych i celulozowo-papiern.	1	2.600
PWA	wytwarzające z promieniowania słonecznego	1	0.021
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	5	2.150
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	20	1.120
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	1	0.370
WSB	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	1	0.000

lubuskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	2	0.600
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	3	2.392
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	1	0.500
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	1	1.800
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	7	56.600
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	32	1.188
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	15	12.477
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	8	13.866
WDE	elektrownia wodna szczytowo-pompowa lub przepływowa z członem pompowym	1	91.330

łódzkie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	2	2.989
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	2	2.498
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	5	4.675
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	1	48.000
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	168	293.595
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	41	2.486
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	2	7.564
WSB	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	3	0.000

małopolskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	7	3.913
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	6	2.928
PWA	wytwarzające z promieniowania słonecznego	3	1.098
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	11	2.969
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	34	3.225
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	8	4.475
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	9	23.300
WDD	elektrownia wodna przepływowa do 10 MW	1	9.000
WDE	elektrownia wodna przepływowa powyżej 10 MW	1	56.000
WDF	elektrownia wodna szczytowo-pompowa lub przepływowa z członem pompowym	1	92.750
WSB	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	4	0.000

mazowieckie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	8	2.173
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	1	1.560
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	22	11.534
BMP	wytwarzające z biomasy z odpadów przemysłowych drewnopochodnych i celulozowo-papiern.	2	100.500
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	1	2.080
PWA	wytwarzające z promieniowania słonecznego	1	0.011
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	63	151.790
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	22	1.709
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	1	0.375
WDE	elektrownia wodna przepływowa powyżej 10 MW	1	20.000
WSB	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	5	0.000

opolskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGO	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	2	0.862
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	1	2.000
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	1	0.450
PVA	wytwarzające z promieniowania słonecznego	2	0.005
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	6	92.150
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	20	1.849
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	5	3.580
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	12	22.710
WSB	realizujące technologie współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	1	0.000

podkarpackie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGO	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	8	2.675
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	3	1.651
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	3	3.380
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	1	30.000
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	24	82.185
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	10	0.726
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	2	1.485
WDD	elektrownia wodna przepływowa do 10 MW	1	8.300
WDF	elektrownia wodna szczytowo-pompowych lub przepływowych z członem pompowym	1	198.600
WSB	realizujące technologie współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	2	0.000

podlaskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGO	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	3	2.072
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	1	0.700
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	1	5.408
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	1	78.503
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	20	122.700
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	12	0.809

pomorskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGO	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	3	3.897
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	7	8.690
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	5	4.157
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	35	332.280
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	88	6.473
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	16	9.252
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	4	11.353
WDD	elektrownia wodna przepływowa do 10 MW	1	6.675
WSB	realizujące technologie współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	3	0.000

śląskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGO	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	13	6.599
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	1	0.526
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	15	12.888
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	2	1.650
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	3	100.000
PVA	wytwarzające z promieniowania słonecznego	5	0.441
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	16	11.550
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	29	2.590
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	2	0.890
WDE	elektrownia wodna przepływowa powyżej 10 MW	2	33.600
WSB	realizujące technologie współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	11	0.000
BGM	wytwarzające z biogazu mieszane	1	0.600

świętokrzyskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGO	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	2	0.980
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	1	0.800
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	1	0.360
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	1	1.900
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	2	215.840
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	14	6.066
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	34	1.655
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	1	0.450
WSB	realizujące technologie współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	1	0.000

warmińsko-mazurskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGO	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	5	2.416
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	2	3.200
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	3	1.514
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	1	0.220
BMP	wytwarzające z biomasy z odpadów przemysłowych drewnopochodnych i celulozowo-papiern.	1	0.500
PVA	wytwarzające z promieniowania słonecznego	1	0.050
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	24	213.075
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	77	5.873
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	8	4.369
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	3	5.800

wielkopolskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGO	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	7	5.877
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	3	2.786
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	9	5.872
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	1	1.862
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	3	105.500
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	123	369.680
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	26	1.866
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	3	1.320
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	5	8.690
WSB	realizujące technologie współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	3	0.000

zachodniopomorskie

Typ instalacji		Ilość instalacji	Moc[MW]
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	4	1.478
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	6	6.678
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	11	4.253
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	2	75.730
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	54	922.897
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	62	4.439
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	4	2.570
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	3	6.350
WSB	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	1	0.000
BGM	wytwarzające z biogazu mieszanego	1	1.052

RAZEM			
BG	elektrownie biogazowe	220	153.495
BGD	wytwarzające z biogazu z oczyszczalni ścieków	81	44.883
BGR	wytwarzające z biogazu rolniczego	38	45.819
BGS	wytwarzające z biogazu składowiskowego	99	61.141
BGM	wytwarzające z biogazu mieszanego	2	1.652
BM	elektrownie biomasowe	33	972.873
BMM	wytwarzające z biomasy mieszanej	16	803.653
BMG	wytwarzające z biomasy z odpadów leśnych, rolniczych, ogrodowych	12	23.620
BMP	wytwarzające z biomasy z odpadów przemysłowych drewnopochodnych i celulozowo-papiern.	5	145.600
PV	wytwarzające z promieniowania słonecznego	14	1.750
PVA	wytwarzające z promieniowania słonecznego	14	1.750
WT	elektrownie wiatrowe	795	3079.596
WIL	elektrownia wiatrowa na lądzie	795	3079.596
WO	elektrownie wodne	782	968.944
WDA	elektrownia wodna przepływowa do 0,3 MW	613	44.736
WDB	elektrownia wodna przepływowa do 1 MW	94	57.335
WDC	elektrownia wodna przepływowa do 5 MW	60	139.113
WDD	elektrownia wodna przepływowa do 10 MW	6	49.280
WDE	elektrownia wodna przepływowa powyżej 10 MW	6	295.800
WDF	elektrownia wodna szczytowo-pompowych lub przepływowych z członem pompowym	3	382.680
WS	elektrownie realizujące technologię współspalania	41	0.000
WSB	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biomasa)	40	0.000
WSG	realizujące technologię współspalania (paliwa kopalne i biogaz)	1	0.000
RAZEM		1,885	5176.658

Źródło URE, data aktualizacji danych: 30.09.2013

